

Thứ Tư, 15-10-2025. Năm C
Wednesday, October-15-2025. Year C
Tuần 28 Thường Niên

Lễ Nhớ Thánh nữ Têrêsa Giêsu, Trinh nữ, TSHT

Rm 2, 1-11 Romans 2:1-11
Thiên Chúa cứ theo sự thật mà xét xử (Rm 2,2)

Imagine yourself in heavy traffic, anxious to get somewhere. Drivers begin to find “creative” ways to get ahead of each other, and you, in their attempts to make up their own time. You start to get irritated, and silently—or not so silently—you condemn them. But what if that annoying person in the car to your left is rushing his wife to a doctor’s appointment? Or what if the woman who just cut you off on your right is trying to make it to her job on time so she can provide for her family?

Granted, it’s only traffic. But this familiar scenario highlights our all-too-human tendency to want to sit in judgment over other people or to focus our attention on all the ways they’re wrong. Many times, we even excuse ourselves for the very things we condemn in other people.

The reality is, only the Lord knows the whole picture. And that’s why his judgment is true (Romans 2:2). As St. Paul says, “There is no partiality with God” (2:11). He sees everything equally, he loves everyone equally, and he alone is wise enough to judge everyone justly. And so we will all stand before the Lord, who knows everything about us and who will repay us according to our works.

Thank God he is patient as well! God does not rush to judgment the way we often do. Out of kindness and love, he withholds his judgment while he seeks to lead us to repentance (Romans 2:4).

Hãy tưởng tượng bạn đang ở giữa dòng xe cộ đông đúc, nóng lòng muốn đến nơi nào đó. Các tài xế bắt đầu tìm ra những cách “sáng tạo” để vượt lên trước người khác, và cả bạn nữa, trong nỗ lực giành lại thời gian của họ. Bạn bắt đầu bực bội, và âm thầm – hoặc không âm thầm – bạn lên án họ. Nhưng nếu người khó chịu trong chiếc xe bên trái bạn đang vội vã đưa vợ đi khám bác sĩ thì sao? Hay nếu người phụ nữ vừa cắt ngang bạn bên phải bạn đang cố gắng đi làm đúng giờ để có thể chăm sóc gia đình thì sao?

Đúng là chỉ là tắc đường. Nhưng viễn cảnh quen thuộc này làm nổi bật xu hướng rất con người của chúng ta là muốn phán xét người khác hoặc tập trung sự chú ý vào tất cả những sai lầm của họ. Nhiều khi, chúng ta thậm chí còn tự bào chữa cho chính những điều chúng ta lên án ở người khác.

Thực tế là, chỉ có Chúa mới biết toàn bộ bức tranh. Và đó là lý do tại sao sự phán xét của Người là đúng (Rm 2,2). Như Thánh Phaolô đã nói, “Thiên Chúa không thiên vị ai” (2,11). Người nhìn mọi sự như nhau, Người yêu thương mọi người như nhau, và chỉ mình Người đủ khôn ngoan để phán xét mọi người một cách công bằng. Và như vậy, tất cả chúng ta sẽ đứng trước mặt Chúa, Đáng biết rõ mọi sự về chúng ta và sẽ báo đáp chúng ta tùy theo việc làm của chúng ta.

Cảm tạ Chúa, Người cũng kiên nhẫn! Chúa không vội vàng phán xét như chúng ta thường làm. Vì lòng nhân từ và yêu thương, Người không phán xét trong khi tìm cách dẫn dắt chúng ta đến sự ăn năn (Rm 2,4).

God also wants us to withhold judgment (Matthew 7:1). As we refrain from rash judgments—including judgments against those poor drivers out there—we are opening up space in our hearts to receive more of his peace. We recall the ways he has shown us mercy and forbearance, and that helps us grow in patience with the people who annoy us the most.

Only God is the final and just judge. Only he can set everything right. His ways and his thoughts are not ours. So let's all slow down, breathe a short prayer, and ask him to fill us with his patience and kindness. His judgments are true—and they are merciful!

“Father, help me withhold judgment as you do, especially in those situations that are the most challenging to me.”

Chúa cũng muốn chúng ta không phán xét (Mt 7,1). Khi chúng ta kiềm chế những phán xét hấp tấp - kể cả phán xét những người lái xe tội nghiệp ngoài kia - chúng ta đang mở rộng không gian trong lòng mình để đón nhận thêm sự bình an của Người. Chúng ta nhớ lại cách Người đã tỏ lòng thương xót và kiên nhẫn với chúng ta, và điều đó giúp chúng ta kiên nhẫn hơn với những người làm chúng ta khó chịu nhất.

Chỉ có Chúa là Đấng phán xét cuối cùng và công bằng. Chỉ có Người mới có thể sắp đặt mọi sự đúng đắn. Đường lối và tư tưởng của Người không phải là của chúng ta. Vì vậy, tất cả chúng ta hãy chậm lại, cầu nguyện ngắn gọn và xin Người đổ đầy chúng ta sự kiên nhẫn và lòng nhân từ của Người. Sự phán xét của Người là chân lý - và đầy lòng thương xót!

Lạy Cha, xin giúp con biết kiềm chế phán xét như Cha đã làm, đặc biệt là trong những tình huống thử thách nhất đối với con.

Lc 11, 42-46

Luke 11:42-46

Các người nộp thuế thập phân về bạc hà, vân hương, và đủ thứ rau cỏ (Lc 11,42)

When it comes to the practices of our faith, it can be easy to derive a sense of security from following “The Rules.” We might also use those rules as a quick way to assess whether someone is a “good” Catholic. We might even use these rules as a checklist to determine if we are right with God. But such an approach risks draining the lifeblood from our practices. It risks reducing our relationship with the Lord to a set of obligations. And when that happens, the rules become a burden, not a way to freedom.

Khi nói đến các thực hành đức tin của chúng ta, chúng ta có thể dễ dàng có được cảm giác an toàn khi tuân theo "Các quy tắc". Chúng ta cũng có thể sử dụng các quy tắc đó như một cách nhanh chóng để đánh giá xem ai đó có phải là người Công giáo "tốt" hay không. Chúng ta thậm chí có thể sử dụng các quy tắc này như một danh sách kiểm tra để xác định xem chúng ta có đúng với Chúa hay không. Nhưng cách tiếp cận như vậy có nguy cơ làm cạn kiệt sức sống từ các thực hành của chúng ta. Nó có nguy cơ làm giảm mối tương quan của chúng ta với Chúa thành một tập hợp các nghĩa vụ. Và khi điều đó xảy ra, các quy tắc trở thành gánh nặng, không phải là con đường dẫn đến sự tự do.

This seems to be the trap that ensnared the Pharisees and scribes whom Jesus addressed in today's Gospel. He describes them as being meticulous in following the rules about tithing but neglecting the underlying reason for those laws: "judgment" and "love for God" (Luke 11:42). By focusing on the details, they failed to recognize and proclaim God's boundless mercy for his people. They also failed to extend patience and compassion to the people.

Are there times when you have emphasized rules over the call to love? Pope Benedict XVI spoke about this when he said that instead of a heavy burden, Jesus "offers us 'his yoke,' the way of the wisdom of the Gospel, which is neither a doctrine to be learned nor an ethical system but rather a Person to follow" (Audience, December 7, 2011). That "Person" is Jesus, the One who offers us his life and who calls us to deepen that life within us through the practices of our faith.

Of course, the habits and rhythms of faith are important. Without them, our relationship with the invisible God would descend to the level of theory and speculation. But if you ever find yourself just "ticking off a checklist" or judging someone who doesn't, perhaps that's a sign that you need to ask for a fresh outpouring of the Spirit. Perhaps that's a sign urging you to go back to the heart of the gospel: justice and the love of God.

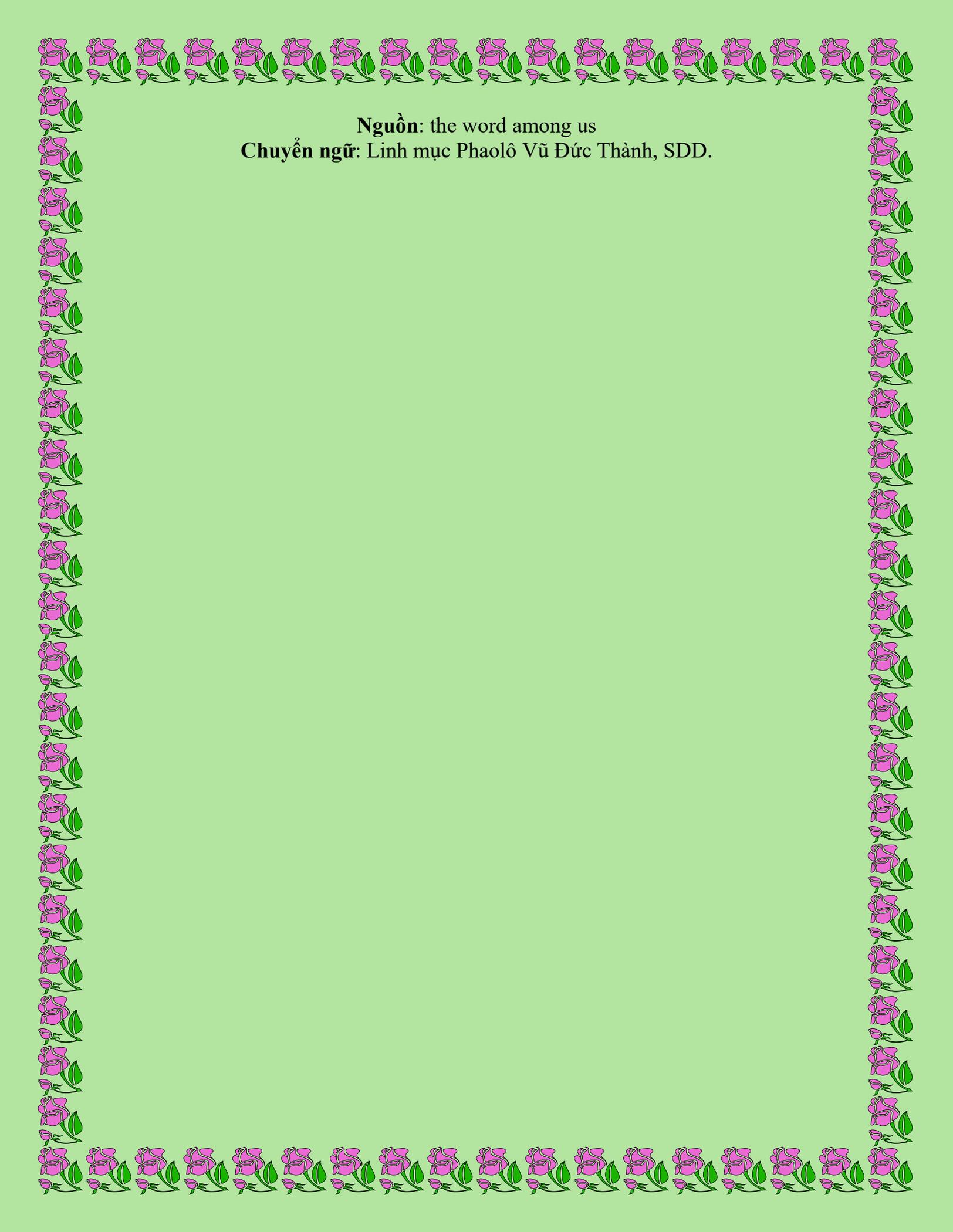
"Jesus, help me never to reduce my relationship with you to a matter of rules and practices!"

Đây có vẻ là cái bẫy đã bẫy những người Pharisêu và kinh sư mà Chúa Giêsu đã đề cập trong Tin mừng hôm nay. Ngài mô tả họ là những người tỉ mỉ trong việc tuân theo các quy tắc về việc đóng thập phân nhưng lại bỏ qua lý do cơ bản của những luật lệ đó: "phán xét" và "yêu Chúa" (Lc 11,42). Bằng cách tập trung vào các chi tiết, họ đã không nhận ra và tuyên bố lòng thương xót vô biên của Chúa đối với dân Ngài. Họ cũng không thể kiên nhẫn và thương xót mọi người.

Có lúc nào bạn nhấn mạnh các quy tắc hơn là lời kêu gọi yêu thương không? Đức Giáo hoàng Benedict XVI đã nói về điều này khi ngài nói rằng thay vì một gánh nặng, Chúa Giêsu "ban cho chúng ta 'ách của Ngài', con đường khôn ngoan của Phúc âm, không phải là một học thuyết cần học hay một hệ thống đạo đức mà là một Con Người để noi theo" (Buổi tiếp kiến, ngày 7 tháng 12 năm 2011). "Con Người" đó chính là Chúa Giêsu, Đấng ban cho chúng ta sự sống của Ngài và kêu gọi chúng ta đào sâu sự sống đó bên trong chúng ta thông qua việc thực hành đức tin của mình.

Tất nhiên, thói quen và nhịp điệu của đức tin rất quan trọng. Nếu không có chúng, mối tương quan của chúng ta với Thiên Chúa vô hình sẽ đi xuống mức lý thuyết và suy đoán. Nhưng nếu bạn thấy mình chỉ "đánh dấu vào một danh sách kiểm tra" hoặc phán xét một người không làm như vậy, có lẽ đó là dấu hiệu cho thấy bạn cần cầu xin một sự tuôn đổ mới của Chúa Thánh Thần. Có lẽ đó là dấu hiệu thúc giục bạn quay trở lại với cốt lõi của Tin mừng: công lý và tình yêu của Thiên Chúa.

Lạy Chúa Giêsu, xin giúp con đừng bao giờ thu hẹp mối tương quan của con với Chúa thành vấn đề về các quy tắc và thực hành!

Nguồn: the word among us
Chuyển ngữ: Linh mục Phaolô Vũ Đức Thành, SDD.